

Nr 421.

Godkänd av första kammaren den 27 juni 1942.

Godkänd av andra kammaren den 27 juni 1942.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till rättegångsbalk.

(Första särskilda utskottets utlåtande nr 2 och memorial nr 4.)

Till Konungen.

Genom en den 28 november 1941 dagtecknad proposition, nr 5, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till rättegångsbalk.

I samband med propositionen har riksdagen till behandling förehaft sjuutton i anledning av densamma inom riksdagen väckta motioner.

I ärendet har första särskilda utskottet avgivit utlåtande nr 2 och memorial nr 4, vilka härvid fogas. Riksdagen har godkänt utskottets utlåtande utom beträffande *dels* 21 kap. 9 §, vilket lagrum godkänts i den lydelse, som föreslagits av utskottet i nämnda memorial, *dels* 24 kap. 1 §, vilket lagrum godkänts i den lydelse, som föreslagits i den av herr Schlyter m. fl. vid denna paragraf i utlåtandet anförda reservationen, *dels* 24 kap. 3 §, vilket lagrum godkänts i den lydelse, som föreslagits i den av herr Schlyter m. fl. vid denna paragraf i utlåtandet anförda reservationen, *dels* ock 36 kap. 13 och 22 §§, vilka lagrum godkänts i den lydelse, som framgår av vad utskottet i nämnda memorial hemställt.

Riksdagen får sålunda anmäla, att riksdagen, som funnit vissa ändringar böra vidtagas i det genom Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition framlagda förslaget till rättegångsbalk, för sin del antagit det förslag, som framlagts av utskottet i dess berörda utlåtande, utom beträffande 21 kap. 9 §, 24 kap. 1 och 3 §§ samt 36 kap. 13 och 22 §§, vilka lagrum riksdagen antagit i följande lydelse:

21 kap.

9 §.

Försvare för den som är anhållen eller häktad må ej förvägras att sammanträffa med honom. Försvaren äge i enrum meddela sig med den anhållne eller häktade; annan än offentlig försvarare dock endast om undersökningsledaren eller åklagaren medger det eller rätten finner det kunna ske utan men för utredningen eller för ordningen eller säkerheten å förvaringsplatsen.

Offentlig försvarare så ock av den misstänkte utsedd försvarare, som uppgivits för rätten, skola kallas till huvudförhandling eller annat rättens sammanträde för förhandling.

24 kap.

1 §.

Är någon på sannolika skäl misstänkt för brott, varå straffarbete kan följa, må han häktas, om med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller annan omständighet skäligen kan befaras, att han avviker eller annorledes undandraget sig lagföring eller straff eller genom undanröjande av bevis eller på annat sätt försvårar sakens utredning, eller ock anledning förekommer, att han fortsätter sin brottsliga verksamhet.

Är brottet ringare än i första stycket sägs men kan därå följa fängelse och har den misstänkte icke stadigt hemvist inom riket, må han häktas, om det skäligen kan befaras, att han avviker.

Kan å brottet icke följa lindrigare straff än straffarbete i två år, skall häktning ske, om det ej är uppenbart, att anledning därtill saknas.

Kan det antagas, att den misstänkte kommer att dömas allenast till böter eller mistning av befattning på viss tid, må häktning icke ske.

3 §.

Kan på grund av den misstänktes ungdom eller hans sjukdom häktning antagas medföra allvarligt men för honom och finnes sådan övervakning kunna ordnas, att skäl till hans häktning ej längre föreligga, må han ej häktas. Den som är under aderton år må ej häktas, med mindre det är uppenbart, att betryggande övervakning ej kan ordnas. Lag samma vare beträffande kvinna, som är havande i framskridet tillstånd eller som fött så kort tid förut, att häktning kan antagas medföra allvarligt men för henne eller barnet. Vill den misstänkte ej underkasta sig övervakning, som nu nämnts, skall häktning ske.

Att reseförbud må träda i stället för häktning, stadgas i 25 kap.

36 kap.

13 §.

Ed eller försäkran må ej avläggas av

1. den som är under femton år; eller
2. den som på grund av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av själsverksamheten finnes sakna erforderlig insikt om betydelsen av ed eller försäkran.

Ej heller må i brottmål ed eller försäkran avläggas av någon den tilltalande närstående, som avses i 3 §.

22 §.

I fråga om vittne, som avses i 13 § första stycket, skola reglerna i 20 och 21 §§ ej tillämpas; sådant vittne må dock hämtas till rätten.

Avstår den som åberopat vittne från vittnets hörande eller kommer eljest frågan därom att förfalla, må ej därefter enligt 20 eller 21 § straff ådömas vittnet eller tvångsmedel användas mot honom.

Stockholm den 27 juni 1942.

Med undersåtlig vördnad.